

Zpravodaj

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

3/2020

Vážení volyňští Češi, potomci a přátelé,

zdravím vás všechny co nejsrdčněji v tomto zvláštním čase, na počátku vskutku podivného jara. Jak by možná řekl filozof, v životě se dějí špatné věci proto, abychom pochopili podstatu těch dobrých. A to je možná to trefné vysvětlení současného „nouzového stavu“, kdy jsme nuceni co nejméně se sdružovat a více prožívat dny v užším rodinném kruhu bez větších setkávání, kulturních a sportovních aktivit. A tak máme více času hovořit s nejbližšími, promítat si všechny krize z minulosti, hledat srovnání, zda jsme něco podobného někdy zažili a co nás vlastně do budoucna čeká. Situace nás prověřuje a ukazuje na to, jak pevní jsme v základě, jak přijímáme nová oznámení vlády, jak jsme schopni je respektovat a dodržovat. Nakolik dokážeme být solidární a navzájem si pomáhat, třeba jen přátelským telefonátem s dotazem jak se daří a zda můžeme nějak pomoci. I to potěší. Jsem vděčná za to, že oproti skutečné válce (dovolím si tvrdit, že pan premiér vůbec nechápe co válka je) máme dostatek informací a netrpíme nejistotou a nevědomostí. Myslím, že spousta věcí se dala předvídat. Možná však těch informací je až moc a sama jsem se přistihla, jak několikrát denně sleduji zprávy na ČT24 a hltám další a další informace. Ale pak jsem pochopila, že kdesi uvnitř to ve mně utvářelo prostor pro větší a větší neklid. Takže jsem si naordinovala nesledovat tolik média a věnovat se věcem, na které jsme v tom „normálním“ čase neměla kdy. Brát to tak, že tento čas je třeba využít ve prospěch všech těch dřívějších zanedbaných věcí a vztahů, jako třeba já svojí dceři konečně splním přání, které vždycky měla, abych ji doma učila a ona nemusela do školy (ve skutečnosti ji to už rychle přešlo!). Pro všechny to může být čas užší komunikace s nejbližší rodinou, výjimečný stav, kdy děti nechodí do školy obrátit ve prospěch „domácí praktické výuky“ a možná i prostor pro povídání o Volyni. Zahrát si na učitele, který „vychovává budoucnost národa“ a učit trochu jinak (a to třeba i po te-

Krásné Velikonoce přeje předsednictvo SČVP

Slovo redakce

Vážení čtenáři, členové spolku, Zpravodaj doznal velkých změn po grafické i obsahové stránce a já jsem ráda, že jste si své názory na něj nenechali pro sebe. Upřímně děkuji za Vaše telefonáty, e-maily a vzkazy, které si mi dostaly přes předsedy regionů. Jedině tak můžu podobu dvouměsíčníku vylepšit.

Asi nejvíce reakcí vzbudil druh papíru, který se někomu zdál příliš drahý, moc lesklý, takže se z něj špatně čte, gramáž příliš silná... Papír jsme tedy změnili, i když cena v tomto případě nehrála roli. Dále jste mě někteří prosili, abych zachovala vzpomínky na Volyň. Ano, Vaše texty - autentické zážitky a vzpomínky z Volyně stále vítám. Vždyť to je jedna z forem, jak je navždy zachovat! Tyto texty jsem připravena vždy zveřejnit, pravdou však je, že píšících členů je velmi málo. I to byl důvod přijít s novým typem článků, které zde můžete číst jako například rozhovory, zprávy...

V tomto čísle narazíte na několik drobných úprav na základě Vašich reakcí, které by měly přispět k lepší čitelnosti a přehlednosti. Věřím, že k Vaší spokojenosti.

Protože oceňuji zájem čtenářů vyjádřit se ke Zpravodaji, mám tu ještě jednu výzvu - napište mi Váš tip na zajímavou osobnost, se kterou byste si rádi přečetli rozhovor. Nemusí být nutně členem spolku. Předem děkuje

Edita Langpaulová,
Publikačně-propagační komise

lefonu, emailu, psaným dopisem – to děti šokujete, nebo velmi překvapí, protože to považují za hlubokou historii dorozumívání! Bude to pro ně v následných letech však pěkná památka na vás). A ještě jinak, je čas na prohlížení starých fotek a rodinných dokumentů, jejich popisování, povídání si, ale také malování s vnoučaty – podle fantazie, nebo podle starých fotek. Píšeme nové období dějin. Myslím, že tato epocha poznamená celé lidstvo, minimálně nově získanou zkušeností a prověrkou připravenosti společnosti a států. Proč v tomto „historickém“ období nezačít dělat věci úplně jinak, proč nepsat rodinné vzpomínky, proč se nepodílet na tvorbě „Čítanky“-učebnice volyňských Čechů, kam se všechny ty vaše příběhy, vzpomínky, kresby mohou začlenit, a prostě využít ten čas jako plodnou přípravu na ten návrat do zrychleného života, který zcela jistě po tom společenském celibátu zcela jistě nastane. Pojďte posílit ty naše volyňské kořeny, zamyslete se nad tím, co všechno museli ti naši předci prožít. Netvrdím, jak dobře se se vším vyrovnali, někteří se prostě nevyrovnali, ale z velké části se s tím poprali velmi dobře a se ctí! Ve volyňských vesnicích v těžkých časech bylo zapotřebí obrovské kooperace, solidarity a ve válkách silného vlastenectví. Dnes osobně mám dobrý pocit, že celá naše společnost vyvíjí solidaritu a sounáležitost, jsme hrdá na to, jak vynikající máme zdravotnictví (dodávámna jsem na něj nadávala, dnes si uvědomuji jak stále dobře na tom jsme oproti jiným zemím). A to se vracím k tomu filozofovi na začátku. Všechno zlé je pro něco dobré. Co jste doposud odkládali, že na to není čas, udělejte to nyní! Začněte plést ponožky, číst založené knihy, vzít na milost potomka, u kterého jste už dávno „zlomili hůl“, psát vzpomínky pro sebe nebo pravnoučata, třídít a vyhazovat sto let staré zavařeniny, naučit se vařit holubce, napsat předsedkyni... I já jsem se rozhodla konečně dopsat disertaci o volyňských Češích a taky "Čítanku" – vše jak doufám ve spolupráci s vámi! Přeji vám pevné zdraví a velkou hromadu optimismu – protože optimismus to je ta druhá strana zdraví! Navzdory virům krásné jaro!

Vaše předsedkyně Dagmar Martinková

Celostátní výbor a jiné aktuality

Od začátku tohoto roku zasedalo předsednictvo 11.1. a následně 29.2. celostátní výbor. Předsednictvo si jako důležitý úkol stanovilo zvýšit komunikaci s regiony, průběžně je navštěvovat a kde bude zapotřebí pomoci rozpohybovat. Termín byl určen do 30.6, ale bohužel jsme nyní v čase, kdy se všechny společenské akce ruší, takže termín bude posunut až do konce roku. Jako důležitý bod se vytyčilo společné plánování akcí a dostatečná prezentace spolku dovnitř, ale i na veřejnost, což se velkou měrou děje i například pravidelným putováním výstavy při vernisážích a přednáškách. Nově vznikla Dotační komise, která bude hledat zdroje financí pro fungování spolku, pro naplnění jeho úkolů a plánů. V čele komise stanul David Šebesta z Regionu Podbořany. Další změnou je odstoupení Ludvíka Engla z předsednictva a zvolení Jiřiny Kolářové. Důležitým úkolem bylo seznámení s plá-

Celostátní výbor a jiné aktuality

nem na rok 2020, debata nad rozpočtem a jeho schválením. Je podáno několik žádostí o dotace na Ministerstvo obrany, krajské úřady, města a obce. Tak jak si mnozí z vás ve svých člancích postesknu, že o volyňských Češích se neučí, tak prostřednictvím těchto žádostí žádáme o podporu vzdělávacích programů a vydání učebnice – Čítanky nejen pro naše potomky, ale celkově pro školy, které projeví zájem. Plánují se konferenční setkání k 75. výročí osvobození a také k 150. výročí přijetí poddanství volyňských Čechů v Rusku. Termíny bohužel v tomto čase nedokážeme určit, až jak se situace bude vyvíjet. Zatím snad jediné neměnné termíny konání akcí jsou pietní akty 11.7. v Novém Malíně a následně 12.7. v Žatci. Stejně zatím zůstávají tábory v Raspenavě 15.-22.7 a tábor v Krásném Dvoře 1.-10.8. **Zájezd na oslavy 75. výročí osvobození Ostravy ve dnech 28.4-2.5. a červencový zájezd na Volyni byly ZRUŠENY!**

Děkuji všem členům předsednictva a celostátního výboru za včasné dodání podkladů pro sestavení plánu, ale zejména pro vyhotovení účetní uzávěrky roku 2019. Za současného dění je problematické vybírat členské příspěvky osobně, proto požádejte někoho v rodině, aby peníze odeslal na účet sdružení (na poslední straně je uveden). Termín zaplacení členských příspěvků z důvodu „nouzového stavu“ posunujeme z 31.3 na 31.5! To, co se nyní děje v celém světě by nás mělo více semknout, zvýšit ohleduplnost a snahu spolupracovat. I našemu spolku přeji v této komplikované době to stejné a zejména jednotu ve vystupování!

Dagmar Martinková,
Předsedkyně celostátního výboru

Regiony zvou ...

Žatecký region oznamuje, že vernisáž výstavy „Návraty volyňských Čechů“, která se měla konat 19.3. v Žatci, byla z důvodu vyhlášení nouzového stavu zrušena. Rovněž byla zrušena členská schůze, naplánovaná na 20.3. Konference k 75.výročí osvobození Československa 15.4. v Domě armády, na kterou jsme zajišťovali autobus, bude přeložena. Termín se upřesní a vernisáž výstavy po ukončení nouzového stavu se oznámí v Žateckém Zpravodaji, případně v Žateckých novinách. Informace k termínům se podávají vždy v pondělí na tel. 415 710 734 od 10 do 12 hod.

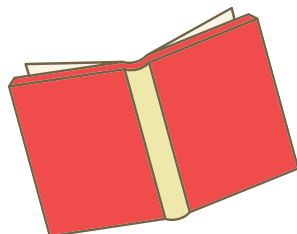
Rodáci z Jezírka a Buršovky, potomci a přátelé se sejdou v sobotu 13. června od 12 hodin v hospůdce „U nás“, Fugnerova ulice 1053 v Žatci, Organizuje Jiřina Hejdomá, tel. 725 121 917.

Region Šumperk ruší členskou schůzi, která se měla konat dne 23. května z důvodu nouzového stavu. Členská schůze se posouvá na podzim. Termín bude upřesněn. Telefon: 604 215 123.

Setkání Kvasilováků, jejich potomků a přátel se bude konat v Liběšicích u Žatce v sobotu 6.6. Sraz u pomníku padlých občanů Kvasilova a okolí je ve 12 hodin. Po pietním aktu je v restauraci pohoštění a posezení. Na občerstvení a organizační výdaje bude vybírán na místě poplatek 200 Kč. Vzhledem k zajištění občerstvení, které je nutno předem objednat přihlaste se na telefonu: Anna Hlaváčková Žatec, mobil 604 348 759 nebo Zdeňka Hlaváčková Liběšice tel. 415 725 157, mobil 734 708 549 po 19 hodině. V případě, že se přihlásíte a nebudete se moci zúčastnit, tak se prosím včas odhlaste. Vezměte s sebou fotografie, případně jiné

materiály z dřívějšího i současného Kvasilova.

Město Kryry ve spolupráci se SČVP pořádá k 75.výročí konce II. světové války besedu s Dagmar Martinkovou. Koná se 21.5. na Městském úřadu Kryry od 17 hodin. Akce je v rámci projektu "Najdi svého veterána" a k 700.výročí založení města Kryr na Podbořansku. Tel. 477 477 973.

Vážení čtenáři a členové spolku,

stále můžete objednávat a předplácet knihy, které SČVP plánuje vydat.

Postup je takový, že na účet spolku 252001907/0300

je možné zaslat částku se zprávou - název knihy. Pokud objednáváte více knih, můžete samostatně napsat na e-mailovou adresu ekonoma P. Franeka:

ekonom.scvp@seznam.cz.

V e-mailu napište jaké knihy a počet. Další sleva při předplacení více jak 5 kusů knih!

Vítáme podnikatelské - sponzorské dary, které jsme připraveni potvrdit a propagovat!

Milí přátelé, pokud si nebudete jistí, zda se daná akce koná, ověřte si informaci u organizátorů.

U zde zveřejněných pozvánek najdete telefonní kontakt.

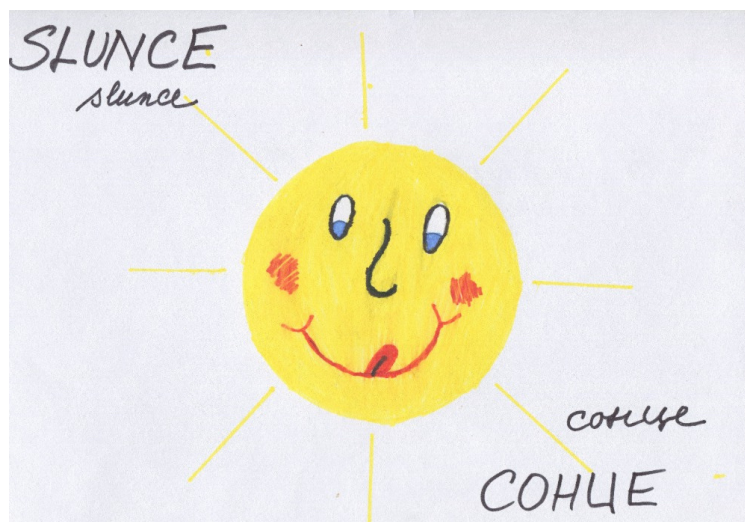
Návraty volyňských Čechů
Autorka: D. Martinková. Kniha je doplněna bohatým dokumentačním materiálem. Obsah cca 150-180 stran. Předběžná cena 320 Kč, předplatitelská cena 260 Kč. Červen 2020

Příběh Zborova a volyňských Čechů
Autorka: D. Martinková, Obsah cca 120 stran. Předběžná cena je 250 Kč, cena pro předplatitele 210 Kč. Červenec/ srpen 2020

Příběh války
Obsah cca 120-150 stran, černobílý tisk. Předběžná cena 160 Kč, cena pro předplatitele 130 Kč. Říjen 2020

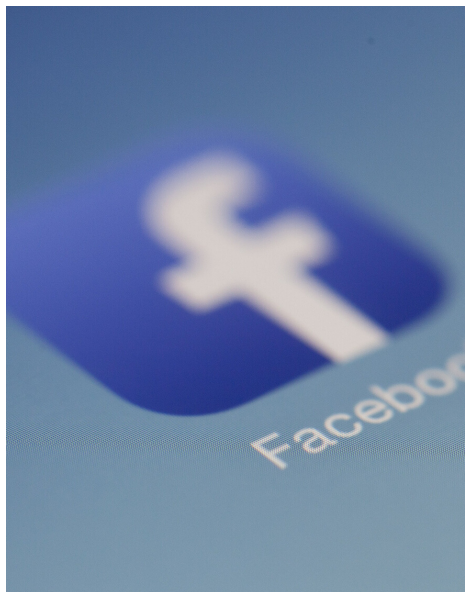
Čítanka nejen pro krajan
Obsah cca 120-150 stran. Předběžná cena je 150 Kč, pro předplatitele 100 Kč. (Školám bude tato publikace distribuována zdarma). Srpen/ září 2020

Ukázka ze slovníčku, jež bude součástí čítanky

„Facebook není jen pro mladé“

Rozhovor s Jiřinou Fojtů

Myslíte si, že sociální sítě jsou jen pro mladé? Zkusíme vás přesvědčit, že jsou pro každého a že jsou důležité i pro volyňské Čechy.

Paní Fojtů, sociální sítě jsou doménou zejména mladé generace, přesto dnes spravujete facebookovou skupinu „Volyňští Češi, prarodiče, rodiče, děti, vnuci, pravnuci, přihlaste se“, která oslovuje všechny napříč generacemi. Co bylo impulzem k zapojení?

Podle mých zkušeností není Facebook jen pro mladé generace. Skupinu založily dvě kamarádky Miloslava Žáková a Marie Petřů v roce 2010. Jejich původní práce je stávající například stávající úvodní fotka a text. Já jsem se přihlásila v roce 2016 poté, co jsem si zlomila kotník a na stránkách

Jiřina Fojtů

této skupiny, jsem strávila celou nemocenskou. Blíže jsem se seznámila s paní Žákovou a také jsem zjistila, že jsou ve skupině určité problémy a komunikační nedorozumění.

Jak se stalo, že jste dnes správkyň skupiny?

V roce 2017 jsem navštívila konferenci v Parlamentu a poprvé se osobně setkala s paní Žákovou. Chtěla jsem podepsat knížku Ach ty Češky! Po pár minutách mě požádala, jestli nechci skupinu převzít. Byla milá a tak jsem jí slíbila, že někoho pomůžu najít. Nějakou dobu byl správce i jeden mně dobře známý člověk. Bohužel tam vznikl nejasný konflikt a vše dopadlo tak, že jsem správcování převzala. Nejdřív jsem udělala anketu, z které se vyjasnilo, že členům nevadí, kdo skupinu vede, hlavně že je a je technicky funkční.

Měla jste někoho, kdo vám pomáhal s prvními krůčky?

Měla jsem velmi dobrého moderátora Karla, který pomáhal od začátku a naučil mě technickou stránku. Sám ale skončil, nebyl přímý potomek. Nyní mám Lukáše, je velmi spolehlivý a dobře mě zastupuje. Také mi zpočátku pomáhal Roman Štěr, hlavně v orientaci s archivy. Dosud mi pomáhá i paní Daniela Zelenková, jednatelka z Litoměřic odkud původně pocházím. Moje maminka a další příbuzní pomáhají od začátku s rodinnými podklady. Syn mi dělá fotky.

Myslíte, že „uřdit“ skupinu je oříšek?

Skupinu jsem převzala asi o 500-550 čle-

nech ne zrovna ve vyrovnaném stavu. Problémy byly a to byl i jasný důvod, že část členů odešla a nikdo nechtěl spravovat. Zkusila jsem přijímat všechny, kteří měli zájem. Chvíli mi trvalo, než jsem skupinu zklidnila po té již zmíněné nejasné rozepři. Takže nyní za více než 2,5 roku má skupina cca 1900 členů a hodně z nich je aktivních. Naučila jsem se být víc odolná a nevztahuji věci na sebe, i když na některé diskuze to chce opravdu pevné nervy. Stále se učím komunikovat. Kritiku beru jako posun, i když je to někdy tvrdé. Naštěstí i sami členové hlídají, aby vše probíhalo férově a fakticky správně.

V čem vám skupina dělá největší radost?

Vzájemně se učíme komunikaci, vzděláváme se, posilujeme se na dálku a nejen po Česku. Víme o sobě, povzbudíme se a společně můžeme myslet na různá výročí a oslavy, kde nemůžeme být. Nacházíme společné kořeny a také příbuzné, které jsme již dlouho nepotkali. Tato práce mi pomáhá i v profesním životě, jsem ve stále komunikaci s lidmi.

Jak vidíte budoucnost skupiny?

Je zde i několik novinářů a politiků, takže určitý vliv tato skupina má. Pokud nepolevíme, tak nám společná práce přinese ještě hodně informací. Nyní se snažíme o získání aktivních členů do projektu www.volynaci.cz. To, co prochází FB jsou cenné dokumenty, ale nejsou nikde uloženy. Projekt „volyňácké“ databáze pana Hofmana je velmi zajímavý a není složité vkládat stejné dokumenty i do této rozrůstající se databáze s úložištěm.

Připravila: E. Langpaulová,

Foto: Archiv J. Fojtů, fotobanka

Poděkování ...

Málokdo věnuje svůj osobní čas a nasazení něčemu tak efemérnímu, jak jsou idee, společná myšlenka a podobně. Tím spíš, když je jeho práce jen symbolicky hodnocena a často chybí i prosté díky. Proto je zde náprava. Děkujeme bývalé redaktorce Šárce Horské za její intenzivní práci na spolkovém Zpravodaji. Vedení si velice váží její obětavosti a je si vědomo, že ne vždy je tato práce snadná. Přejeme Šárce do budoucna vše dobré a těší nás, že i nadále zůstává naším soukmenovcem.

Dvakrát z regionů

Redakce Zpravodaje pravidelně zpovídá představitele jednotlivých regionů. Ptáme se na tři otázky:

1. Řekněte pár slov o sobě - jakou máte profesi, koníčky a kdy jste se začali zajímat o volyňské Čechy?
2. Odkdy jste ve vedení regionů a s jakým předsevzetím jste do něj vstoupili?
3. Na co jste nejvíce hrdí v práci pro spolek a jaké máte s regionem plány do budoucna?

**Jiřina
Kolářová
Praha**

e-mail:

Kolarova.Jirina@seznam.cz

Tel.: 728 191 260

1. Celý život pracuji ve zdravotnictví a pracuji v něm i teď, když jsem v důchodu. Můžete mě potkat v nemocnici Na Františku v Praze, kde působím jako anesteziologická sestra. S manželem žijeme v domku v Lysolajích a často jezdíme na Litoměřicko, kde má dcera chalupu. Tam máme blízko k přírodě. Jezdíme hodně na kole, těší nás zahrádka a já ještě lyžuji a vydávám se na turistiku. Členkou sdružení, konkrétně litoměřického regionu, jsem od roku 1991, kam mě přivedla maminka. Když jsem pracovala na plný úvazek, navštěvovala jsem setkání pouze o víkendu. I tak jsem měla možnost dovědět se mnoho zajímavého o rodičích. Tatínek byl z Mirohoště a maminka ze Zdobunova. Celý život jsem byla doma i v široké rodině obklopená volyňskými Čechy. Tatínek byl ve Svobodově armádě, ale zemřel mi brzy, když mi bylo 27 let. A tak jsem byla ráda za každou informaci o něm. Zažila jsem hodně těch, co si pamatovali život na Volyni, a ráda jsem ta vyprávění poslouchala. Někdy se zdálo, že to ani není možné přežít. Všichni si zaslouží naší úctu.

2. Byla jsem letos oslovena Ludvíkem Englem, abych převzala region v Praze. Pokusím se ho udržet i nadále a nezklamat členy. Náš region je živý, ale specifický tím, že to má do Prahy spoustu lidí z ruky. Máme schůzky každý měsíc poslední středu v měsíci ve 4. patře v Hotelu Legie. Stávajícím členům v Praze chci nadále umožňovat setkávání a nějakou zábavu. Jestli se mi podaří získat nové členy nevím, ale budu se snažit.

3. Zúčastnila jsem se mnoha setkání a pietních aktů. V Mirohošti na české škole je mojí zásluhou pamětní deska, která tam trvale připomíná život Čechů. Dokonce se mi podařilo dát do pořádku hřbitov, ale zájem ze strany obce opadl a asi už se na něj nepodaří navázat. Dělán setkání rodáků a jejich potomků z Mirohoště v Úštěku, ale ani z jejich strany zájem o hroby není. Víím, že není jednoduché něco podnikat na Ukrajině. O setkávání však zájem je, přidala jsem i rodáky z Bocánovky a myslím, že si to všichni užijí.

**Jaroslav
Báča
Chomutov**

e-mail:

baca.jaroslav@seznam.cz

Tel.: 721 066 688

1. Rodiče pocházejí z volyňské obce Novostavce, odkud se s rodinami mých dědů (Kovalcovi a Báčovi) dostali přes Šumperk až do Bílé Vody u Javorníka, kde zakotvili. Můj tatínek Jaroslav Báča po nuceném vstupu svého otce do JZD odešel do Ostravy budovat Novou huť K. Gottwalda a po skončení základní vojenské služby šel na nábor do mosteckých dolů. Zde se trvale usadil a oženil se s Olgou Kovalcovou, kterou si přivedl z Bílé Vody. Narodil jsem se jim v roce 1960 v Mostě, kde jsem vystudoval SPŠ strojní a bydlím v nedaleké obci Černice. 15 let jsem pracoval na dole ČSA, po její reorganizaci pak 10 let jako taxikář a následně v litvínovské strojírenské firmě, kde jsem měl pracovní úraz s následkem invalidity. Mám 20letého syna.

2. Mým koníčkem bylo rybaření a od roku 1977 včelařím. Po založení SČVP jsem v roce 1992 vstoupil do chomutovské organizace a začal se zabývat historií volyňských Čechů. Jako svého budoucího nástupce mě brala tamní předsedkyně paní Kačerová na zasedání Celostátního výboru SČVP a následně mi - v souvislosti se svým pokročilým věkem a nemocí - tuto funkci předala. Jsem členem předsednictva a Historicko-dokumentační komise, ale v SČVP se zabývám mnoha dalšími aktivitami, částečně známými ze Zpravodaje. Mimo jiné se věnuji tvorbě rodokmenu rodiny Bačů a Bačovských, který mám zmapovaný od roku 1583 a momentálně obsahuje kolem 3000 lidí.

3. Mým cílem je propagace SČVP ve všech regionech ČR, ve kterých navštěvuji své příbuzné i další Volyňáky, a kde sbírám další historické materiály. Můj elektronický archiv, obsahující dokumenty a 3D-předměty, je co do objemu a četnosti tak rozsáhlý, že hledám způsob jeho členění a trvalého centrálního uložení. Pouze část z něho lze vkládat do webových stránek "volynaci.cz" nebo "scvp.eu". Od října do konce tohoto roku bude v žateckém muzeu výstava 3D-předmětů, které si Volyňáci po válce dovezli do Čech. Dárci vyslovili ochotu darovat další předměty s podmínkou, že bude zřízeno naše volyňské muzeum, ve kterém by mohla vzniknout jejich trvalá expozice, protože předměty, které na základě výzev SČVP do muzeí dávali, skončily v depozitářích.

Koronavirus překazil zájezdy a posunul vybírání příspěvků!

Vedení spolku se rozhodlo v této složité situaci odvolat některé naplánované akce. Zájezd na oslavy 75. výročí osvobození Ostravy ve dnech 28.4-2.5. byl zrušen a stejně tak se ruší desetidenní zájezd na Volyni v červenci. Není možné riskovat složitou přípravu a pak vše v případě trvajících karantény nebo zavření hranic na poslední chvíli odvolávat. Za současného dění je také problematické spoléhat se na osobní výběr členských příspěvků, proto ideálně požádejte někoho v rodině, aby peníze odeslal na účet sdružení (č. ú.: 252001907/0300). Termín zaplacení členských příspěvků z důvodu „nouzového stavu“ posunujeme z 31.3 na 31.5!

Vznikla Dotační komise

Vzhledem k potřebě hledat zdroje financování vznikla nově Dotační komise, v jejímž čele stanul David Šebesta z Podbořanského regionu. Pan Šebesta má zkušenosti s dotačními penězi a ve spolku ho čeká několik úkolů. Kromě vyhledávání grantových a dotačních možností lokálních i celorepublikových, se chce zaměřit na speciálně na nabídku financování vzdělávacích aktivit, dále je nutné nastavit kompetence mezi dotační komisí, vedením a reg. organizacemi. A v neposlední řadě zjišťuje možnost financování akce ke 150. výročí odchodu na Volyň. Další členové komise jsou Miroslav. Anděl, Boris Iljuk a Pavel Franek.

Slavíme 30 let SČVP

Spolek slaví úctyhodné výročí, a proto hledáme pamětníky, kteří byli u jeho založení. Pamatujete si zakladatele spolku, máte osobní vzpomínky a vlastníte nějaké prameny z prvních let fungování? Tyto věci uvítáme, neboť chystáme na podzim číslo, které se bude výročí věnovat. Prosíme, volejte na 774 594 330 nebo pište na e-mail: zpravodajscvp@seznam.cz

Sešel se výbor Moravskoslezského regionu

V sobotu 7.3. se konala ve Fulneku - Stachovicích schůzka členů výboru, revizní komise a důvěrníků SČVP Moravskoslezského regionu. Z našeho rozlehlého regionu se nás sešlo devět. Desátým zúčastněným byl náš milý host, autor projektu Volyňské kořeny a současný předseda regionu Vyškov, Stanislav Sabol. Na programu bylo předání informací z jednání celostátního výboru SČVP, které proběhlo 29.2. v Praze. Dalším bodem byla organizace výběru členských příspěvků na rok 2020 a předání členských známek jednotlivým důvěrníkům, kteří budou své členy v nejbližších dnech navštěvovat a známky jim přivezou. Všem zúčastněným byly předány plány akcí SČVP v rámci celé ČR pro letošní rok a sděleny podrobné informace o dvou táborech, které spolek v letošním roce pro děti s možným doprovodem rodičů a prarodičů již tradičně pořádá. Všichni byli pozváni také na oslavy 75. výročí Ostravsko-Opavské operace. Anička Vyhřídálová, důvěrnice pro Krnov a okolí, nás informovala a také pozvala na nastávající setkání SČVP v Krnově, které se koná 25.4. (Toto setkání se nekoná kvůli karanténě. Pozn. red) Nakonec Stanislav Sabol představil projekt Jiřího Hofmana, www.volynaci.cz. Myslím, že to pro všechny přítomné bylo velmi zajímavé a poučné. Na vytváření se vedle jeho zakladatele Jiřího Hofmana začali podílet i další spolupracovníci z celé naší republiky a mezi nimi i přítomný Stanislav Sabol. Ten již předem oslovil členy výboru, kteří si své fotografie z Volyně přinesli k nafocení a přímému uložení na www.volynaci.cz. Standa Sabol nám tak na místě vysvětlil vkládání informací a materiálů do databáze a také její prohlížení. Před tvůrci databáze je do budoucna ještě spousta práce, ale výsledek bude jistě stát za to. Tímto bych na vás všechny chtěla apelovat, abyste se podívali do svých domácích archivů a vybrali fotky svých předků z Volyně i z pozdějšího života v Čechách. Tyto prosím popište na zadní straně údaji o místě a roce jejich pořízení, pokud víte, popište i osoby, které jsou na fotografiích. Možná, že vy jste už ve vaší rodině jediní, kteří tyto cenné fotografie dokáží takto popsat a naši volyňskou historii tímto pro budoucí generace zachovat. Dalším bodem programu byla krátká ukázka z natočených medailonků "Volyňské kořeny", na kterých se podíleli i členové našeho výboru Jaroslav Moravec a Marie Seitlová. Celý rozhovor s Jaroslavem Moravcem můžete shlédnout na Youtube stránce pod názvem Volyňské kořeny. Další rozhovory, které Stanislav Sabol s pamětníky již natočil, budou na Youtube postupně přibývat. A může jich být ještě více! Pokud máte mezi sebou nějaké pamětníky, kteří by se se svými vzpomínkami chtěli podělit, Standa Sabol se k nim rád vypraví a rozhovor natočí. Setkání tedy proběhlo v tvůrčí a přátelské atmosféře. Předběžně jsme si rozdali úkoly pro přípravu našeho každoročního velkého regionálního setkání v Suchdole nad Odrou, které se bude letos konat 31.10. Tentokrát chystáme překvapení a pokud se chcete dozvědět jaké, budete muset k nám do Suchdolu přijet. Na všechny se už moc těšíme.

Text a foto: Dagmar Dohnálková

Historicko-dokumentační komise restartovala svoji činnost

Na Valné hromadě SČVP rezignovala na post předsedkyně HDK Mgr. Dagmar Martinková. Důvodem bylo její znovuzvolení jako předsedkyně sdružení a s tím spojený zvyšující se nárůst pracovních úkolů. Současně byl na pozici předsedy HDK navržen a schválen Vladimír Turek. Mgr. Dagmar Martinková zůstává v HDK jako řadový člen. Vladimír Turek svolal první schůzku HDK na 19.3.2020 do Žatce. Bohužel vzhledem k současné situaci v ČR bylo toto setkání zrušeno. Podařilo se však jednání zahájit po e-mailech a telefonech. Tímto mimořádným způsobem vedení jednání se podařilo dát dohromady skupinu lidí, kteří mají zájem pracovat v HDK pro naplnění jejich cílů a ve prospěch SČVP. Výsledkem naší činnosti bude databáze naskenovaných dokumentů, publikací a dalších předmětů, které jsme schopni uchovat pro naše POTOMKY. Zde bych podotknul, že skutečně vytváříme záležitost nadčasovou. A v minulosti už takové příklady máme, jsou věci, které jsme převzali od našich předků a uložili do muzeí a archívů. Pouze díky jejich preciznosti a důslednosti máme dnes spoustu nástrojů, které hojně využíváme. A pouze společně dokážeme vytvořit něco velkého, pokud budeme tříštit svoje síly tak nikdy nedosáhneme toho, co chceme.

Sběr pramenů do NM a NA. Historie a současnost

Záměr sběru dokumentů, fotografií a dalších trojrozměrných předmětů původně vznikl při sestavení první putovní výstavy. Následně se hledalo místo uložení pro tuto sbírku. Nejprve bylo osloveno Muzeum v Žatci, které však neprojevovalo zájem o vytvoření expozice k volyňským Čechům. Nakonec se ujala úlohy správce našeho fondu nejvyšší muzejní instituce v zemi – Národní muzeum. Dnes spravuje expozici muzea v Podbořanech, která bude v nejbližším čase právě díky spolupráci s NM a Městem Podbořany rekonstruována. Později vznikla smlouva s Národním archivem, kde také byl uložen veškerý archiv k činnosti Svazu Čechů z Volyně od založení a dále se zde ukládají další věci vzniklé z činnosti spolku, ale také osobní fondy osobností sdružení atd. Obě instituce na základě partnerských smluv nám garantují odbornou péči o předměty a archiválie, máme k těmto věcem otevřený přístup. Pokud předměty vyžadují renovaci či odborné ošetření-zakonzervování, opět je jim věnována náležitá péče. Sběr a ukládání do těchto institucí nadále pokračuje. Bohužel, v historii HDK jsme se také setkali s lidmi, kteří tzv. „sbírali“ různé předměty a archiválie, ale nikdy tyto předměty neodevzdali ani v rámci sdružení, ani do výše uvedených institucí. Proto chceme zamezit tomu, aby se památky vztahující se k historii vol. Čechů neztrácely a to tak, že stanovíme pravidla sběru a to následovně: Vždy, když budete chtít darovat Vaši pozůstalost v první řadě prosím kontaktujte předsedu HDK Vladimíra Turka. Poté bude zvolená cesta, jakou dojde k převzetí Vaší pozůstalosti. Buď dojde k převzetí přímo institucí nebo osobou, která bude zvolená předsedou HDK. Taktéž se vrátíme k dobré zkušenosti z minulosti. V minulosti byl v každém čísle otištěn seznam dokumentů, fotografií a případně věcí, které byly Sdružení darovány. Naskenované dokumenty budou vkládány do databáze volynaci.cz (přímo na stránkách jsou uvedeny kontakty na redaktory, kteří vkládají..., samozřejmě vše se souhlasem původce)

Text: V. Turek. D. Martinková

Předběžné složení HDK:

Předseda: Vladimír Turek

Členové: Mgr. Dagmar Martinková, Jar. Báča, Milan Košťál, Ing. Marcela Kordulíková, Miroslav Mocek, Natálie Chejnovská, Květa Vachudová, Marie Čonková.

Spolupracující: Ing. Josef Vlk, Miroslav Hofman, Mgr. Ondřej Štěpánek (Národní muzeum), Mgr. Veronika Beranská, Ph.D. (Etnologický ústav AV ČR), Ing. Franek Pavel.

Dlouhodobá vize činnosti HDK:

- Vyhledávání pamětníků a nahrávání audiorozhovorů/ videorozhovorů
- Sběr archiválií, fotografií, dokumentů a předávání těchto dokumentů do Národního muzea a do Národního archivu
- Dohledávání dokumentů souvisejících s problematikou volyňských Čechů v zahraničních archivech a vytváření jednotné databáze
- Sběr medailonků z první a druhé světové války, deníků, 3D předmětů.
- Publikační a výstavní činnost
- Pořádání konferencí a přednášek k danému tématu.
- Uskutečňování vzdělávacích projektů pro mladší generace (ZŠ, SŠ, VŠ)
- Pokračování v putování výstavy „Návraty volyňských Čechů“ Hlavní úkoly a činnost HDK v roce 2020
- Pokračování vkládání do databáze www.volynaci.cz
- Zmapování a práce s pamětníky. Získávání dokumentů, fotografií, archiválií.
- Práce na získávání nových zdrojů
- Práce na rozpracovaných publikacích
- Konference 150. let výročí od přijetí poddanství Čechů na Volyni (oslovení přednášejících, získání potřebných dokumentů, předběžné místo konání Litoměřice, termín konání předběžně září, říjen.

Dochované spolkové prapory volyňských Čechů

Dochovaný hasičský prapor z Teremna, foto z roku 1927

Od počátku své spolkové činnosti používala česká komunita na Volyni prapory, které byly důležitou součástí její identity. Prapory zaujímaly též symbolickou roli – dochované fotografie z různých obcí nasvědčují velké účasti členstva a veřejnosti i při obřadu jejich žehnutí. V rámci akcí spojených se založením první sokolské jednoty na Volyni v nové vesnici Mirohošti v květnu 1870 přivezl podle pramenů místním Sokolům kyjevský a haličský metropolita prapor z Kyjeva, v rámci promluvy pak kladl důraz zejména na úkol sokolského poslání. Mirohoštská jednota sokolská hned dvakrát z nucených politických příčin zanikla a naposledy byla obnovena v roce 1930. Při této příležitosti vznikl nový prapor, který pochází zřejmě z následujícího roku. Tento prapor s motivem vyšíтым podle návrhu učitele Kozáka byl později převezen do Československa a od devadesátých let je součástí sbírek Národního muzea. Veřejnosti byl prezentován v Podbořanech, v nedávné době došlo načas k jeho stažení z expozice a restaurování v muzejních dílnách, vrátit do Podbořan by se měl po plánované kompletní renovaci expozice a zajištění lepších podmínek pro dlouhodobé vystavování textilních předmětů. Další neméně významná sokolská jednota působila v Kvasilově. Její prapor byl zřejmě vyroben u příležitosti stého výročí narození zakladatele Sokola Miroslava Tyrše tj. v

roce 1932. Kmotrem praporu byl starosta Svazu polského sokolstva Adam Zamoyski a jeho kmotrou měla být Hana Benešová, manželka pozdějšího prezidenta. Základní prapor byl darovaný jednotě spolkem „České srdce“ a následně ho kvasilovské Sokolky doplnily vyšíтым názvem jednoty a rokem založení. Cestou na polský sokolský slet ve Varšavě se starosta kvasilovské jednoty Svárovský setkal s maršálem Pilsudským, který si prapor prohlédl a jeho pobočník na žerď praporu připevnil zvláštní štítek. Nedlouho po začátku druhé světové války předali tři členové jednoty Sokola Kvasilov prapor doplněný o novou stuhu s nápisem „Byli jsme a budem“, aby mohl být donesen do osvobozené vlasti. V současnosti je uložen v Regionálním muzeu Karla Aloise Polánka v Žatci.

Na Volyni úspěšně působily již od 19. století také sbory dobrovolných hasičů, jejichž počet v oblasti byl mnohonásobně vyšší než počet sokolských jednot. Jeden z dochovaných praporů patřil hasičům ve Volkově a k jeho požehnání došlo 14. října 1901. Kmotrou praporu se stala manželka prvního velitele, paní Ledvinová. Poškozený prapor přivezl do Československa v roce 1947 tehdejší velitel sboru Vladimír Kroutil

a v současnosti je taktéž součástí sbírek muzea v Žatci. Prapor Sboru dobrovolných hasičů v Hulči z roku 1908 by měl být uchováván v Centru hasičského hnutí v Příbyslavi. Také Národní muzeu schraňuje čtyři hasičské prapory přivezené z Volyně. Prapor Českého Ulbárova charakterizuje uprostřed hlavního pole symbol hasičů (přilba se zkříženými sekýrkami) ověšený lipovou a vavřínovou ratolestí. Kolem znaku jsou vyšity nápisy: „Svornou silou kupředu“ a „Nazdar 1923“. Tento dlouhý prapor byl v nedávné době také restaurován a do budoucna je plánováno jeho vrácení do Podbořan. V expozici se stále nachází prapor hasičského spolku z obce České Ozerany. V depozitářích instituce je již od devadesátých let uložen prapor družiny hasičů z obce Staré Teremno. Ten je v polovině delší strany rozdělen na dvě barvy – béžovou a červenou. Uprostřed jsou vyšité nápisy „Družina hasičů“ a z druhé strany „Staré Teremno“. U posledního dochovaného praporu s hasičskou tématikou uloženého v depozitářích instituce se ještě nepodařilo s určitostí potvrdit lokalitu působení sboru, jelikož neobsahuje mj. ani žádné nápisy. Podle neověřených informací by mohl pocházet z obce Sofievka. Je pravděpodobné, že se podařilo zachovat i další prapory českých spolků z Volyně.

Text: O. Štěpánek, Foto: archiv Národního muzea

Prapor obnovené sokolské obce z Mirohoště

Kolja

Povídka

Od samého rána se Kolja toulal bezúčelně městem a ani o ničem nepřemýšlel. Pociťoval únavu a chtěl by si někde sednout, ale byla zima. Oblečení měl špatné, z děravé boty trčel holý palec. Únava a chlad nad ním začaly převládat. Přišlo mu do hlavy zajít na železniční nádraží a tam se ohřát. Když už byl Kolja u nádraží, tak tam právě přijížděl dlouhý vlak. Z vagonů vyskakovali vojáci s konvicemi v rukou a stavěli se do fronty u nádražního zásobníku vřelé vody. Kolja se na ně zadíval. Docela zapomněl, proč sem přišel. Vojáci nebyli podobní těm, které on dřív viděl. Na čepicích měli červenobílé stuhy a mluvili řečí, které Kolja nerozuměl. „Pojď sem chlapče!“ – vyhrknul rusky jeden z vojáků. Kolja se otočil a uviděl ve dveřích vagonu vojáka s konvicí, který mával rukou. Kolja k němu přišel. „Hele, běž pro vodu!“, - a podal mu konvici, "dostaneš oběd". Kolja byl za okamžik ve frontě pro vřelou vodu. Po pěti minutách už podával vojákovi konvici s vodou a obdržel kotlíček polévky, kousek masa a krajíc chleba. Když to Kolja snědl, voják mu nabídl misku kaše. Kolja byl najedený tak, jako nikdy, a pocítil teplo. Chodil podél vagonů a pozorně si je prohlížel. Zajímala ho především ozdoba vagonů, která byla vyrobena z březové kůry, listů a tráv. Na jednom z nich byl zobrazený vážný pán, na jiném – voják s puškou, na dalším bylo zobrazení ženy s věnečkem na hlavě, pak byl vagon se zobrazením nějakého hezkého města. Bylo toho hodně, čemu Kolja nerozuměl, ale pokračoval v prohlídce až do setmění. Z jednoho z vagonů vyšel důstojník a dal rozkaz. Vojáci, kteří se tam rozptýlili, začali nastupovat do vagonů. Kolja pochopil, že se chystají na odjezd. Koljovi do hlavy přišla odvážná myšlenka. On pojede s nimi! Bude přinášet vroucí vodu na každé stanici a za to bude mít krajíc chleba a kotlíček polévky, aby nezemřel hladu. A tak nasedl na brzdářskou plošinku vagonu a čekal na odjezd vlaku. Na opačné straně brzdářské plošinky se objevila postava konduktéra, který měl na sobě těžký kožich a celý byl ověšený svítilnami; v levé ruce držel malou a v pravé velkou truhlici. „Co tady děláš? Honem pryč!“ – zakřičel konduktér. Kolja seskočil z plošinky. Co dělat? Zůstat? Vše v něm zaprotestovalo jen při podobné myšlence. Ne, on musí jet a pojede! Za okamžik Kolja seděl na nárazníku, tisknoucí ho nohama a uchopivší ho rukama, aby nespádl. Kolja nejednou viděl lidi, kteří cestovali podobným způsobem, ale nepředstavoval si, že to je tak nepohodlné a nebezpečné. Vagon se houpal ze strany na stranu, a zvláště v zatáčkách musel Kolja vynaložit hodně úsilí, aby nespádl. Konečně vlak zastavil. Kolja byl úplně vysílený. Přímo sklouzl z nárazníku dolů. Necítil z chladu ani ruce, ani nohy. Chodil podél vagonů nevěděl, co dělat dál. A zde byl najednou i vagon, kam přinášel vroucí vodu. Postavil se na schod vagonu a pohlédl dovnitř. Ve vagonu bylo teplíčko. Kolja potichu otevřel dveře, pronikl dovnitř a schoulil se v koutě. Zalilo ho příjemné teplo. Jen si trochu odpočinout a ohřát se! Za chvíli hluboce usnul.

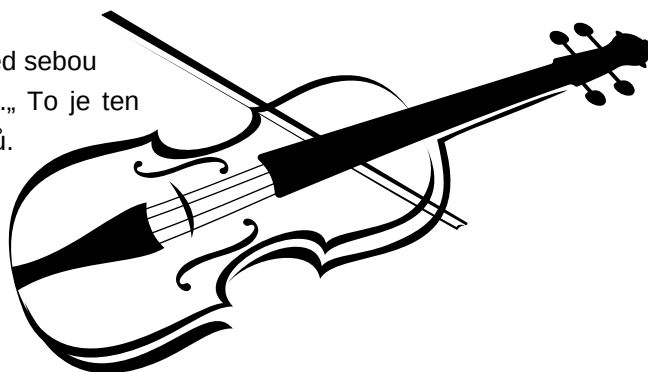
Někdo se dotkl jeho ramene. Kolja se nazvedl, protřel si oči rukama a začal vzpomínat. V matném ranním světle zimního rána uviděl před sebou několik lidských postav. Někdo vzal svíčku a ozářil Koljovi obličej. „To je ten klučina, který nám přinášel vroucí vodu!“ – poznal ho někdo z vojáků.

Všichni pochopili, co se stalo, a tázavě se navzájem na sebe podívali. „Přece ho nebudeme vyhánět, promluvil někdo z nich, nějak ho uživíme“. Nikdo nebyl proti. Věc byla vyřešena v tichosti. Osud se smíloval nad nešťastným Koljou. Téhož dne Koljovi vzali míry na oblečení, čepici, boty a po uplynutí třech dnů, by ho jeho matka, nepoznala. Dostal uniformu vojáka, červenobílou pásku na čepici a nové boty, ve kterých už nebyla zima. Když bylo zapotřebí, běhal Kolja pro vroucí vodu i plnil různé úkoly a ve volném čase se učil hrát na buben.

Spolu s našimi legionáři absolvoval Kolja cestu přes mořem a nyní žije v Československé republice. Studuje dobře, ale hlavně miluje hudbu: hraje na housle. Jeho hra není zatím technicky dokonalá, ale zaujme hloubkou a procítěním. Ti, kteří znají jeho příběh, nejsou překvapeni. Životní škola, kterou prošel v dětství, byla pro něj obtížná, ale pro umělce, jakým se Kolja bezpochyby stane, životní zkoušky přinášejí jen užitek.

Z knihy Besídka o českých dětech z Ruska II. Praha, Kostnická jednota, 1926, rubrika „Ruský koutek“, Autor: Fr. Škrabal, Z ruského jazyka přeložil Doc. Boris Iljuk, CSc.

Fakta o záchraně českých sirotek v Rusku najdete v příštím čísle.

Stalo se před 30 lety

Významné datum v životě černobylských krajanů

Památník připomínající tragédii v roce 1986 přímo v Černobylské elektrárně

Den 27. 2. 1990 se navždy zapsal do krajských dějin. V tento den na velvyslanectví Československa v Moskvě proběhlo historické setkání představitelů krajanů z oblastí postižené následky havárie v Černobylské atomové elektrárně, s čerstvě zvoleným prezidentem ČSSR Václavem Havlem. V možnost takového setkání nevěřili úplně ani diplomaté Generálního konzulátu ČSSR v Kyjevě, na které se obrátil doc. Boris Iljuk, CSc. jako vedoucí iniciativní skupiny pro založení Společnosti J. A. Komenského na Ukrajině. Panu docentovi se podařilo přesvědčit konsula Zdeňka Humla, aby informoval českou stranu ohledně žádosti o setkání s Václavem Havlem.

Doc. Boris Iljuk vzpomíná: „Asi sedm dní před příletem pana prezidenta do Moskvy jsem znovu navštívil konzula Humla, abych se dozvěděl, jak zareagovala na naši prosbu Praha. „Dosud nemáme žádnou odpověď“, informoval mě pan konzul. V tuto chvíli se stalo to, co je možné jenom v pohádkách – zazvonil telefon. Pan Huml bere sluchátko a ... je překvapen - Velvyslanectví ČSSR sděluje, že na setkání s panem prezidentem jsou zváni dva představitelé z iniciativní skupiny. Rozhodnutí je na nás. Kdo pojede na moskevské setkání? Konzul navrhuje poslat do Moskvy zástupce z jedné rodiny Marii Iljukovou a mne – jako vedoucího iniciativní skupiny. Já mám jiný návrh. Setkání by se měli účastnit zástupci krajanů. Dohodli jsme na tom, že spolu se mnou pojede předseda korostenského oddělení stávající Společnosti J. A. Komenského Viktor Javůrek“ (Viz Reemigrace krajanů ze zemí bývalého Sovětského svazu, Jaroměř, 2002, s. 44).

Podle mě bylo učiněno správné rozhodnutí, aby krajané na setkání s prezidentem reprezentovali ne jednotlivá rodina, nýbrž občanská organizace. Výsledky tohoto setkání jsou známé a nejednou byly popsány v sdělovacích prostředcích a různých publikacích o reemigraci černobylských krajanů. V roce 1991 – 1993 se na území staronové vlasti vrátilo 1806 krajanů ze Žitomirské a Kyjevské oblasti, Ukrajiny a Mozyrské oblasti Běloruska a usídlili se v 57 lokalitách České republiky. Jak ukázal čas, sociálně-ekonomický vývoj na Ukrajině byl za posledních 30 let pro obyvatele dost komplikovaný a nepříznivý, což přesvědčuje, že naše snahy o přesídlení do staré vlasti a jejich úspěšná realizace nebyla marná a nikdo z černobylských reemigrantů to nezpochybňuje. Tato první humanitní akce československého státu po sametové revoluci byla důležitým motivačním faktorem pro další návraty do vlasti osob slovenského původu z Ukrajiny (tzv. optántů), českého původu z Kazachstánu a pro novodobou řízenou migraci do ČR potomků Čechů z Ukrajiny.

Príspevky na tisk

Ke dni 23. 3. 2020

Region ZAHRANIČÍ

Jarmila Šťastná - 2 000 Kč

Region PRAHA

paní Hrabáková - 250 Kč, Antonín Janata - 300 Kč, Vlastimil Hruška - 250 Kč, Lubertová Miroslava - 300 Kč, Jan Toušek - 250 Kč, Jar. Marek - 250 Kč, Miloslav Masopust - 1000 Kč, VI. Černý - 200 Kč, Marie Kloučková - 250 Kč, Alena Podaná - 250 Kč, Vendulka Táborská - 200 Kč, Halina Ballardová - 200 Kč, Mil. Košťál - 150 Kč, Halina Hotovcová - 500 Kč, Viktor Vigner - 250 Kč, Alžběta Fňukalová - 50 Kč, Anna Lišková - 500 Kč, Halina Pithartová - 500 Kč, Emilie Vacková - 500 Kč, Jos. Šťastný - 500 Kč, Irena Vaničková - 100 Kč, Klauďie Hrušková - 500 Kč, pan Sítar - 500 Kč, Leon Polívka - 700 Kč, Rostislav Kaufman - 250 Kč

Region MORAVSKOSLEZSKÝ

Vilém Jersák - 500 Kč, St. Šrek - 300 Kč, Václav Krejčí - 1000 Kč

Region UNIČOV

Jiří Níče - 300 Kč, Jos. Faltys - 300 Kč

Region ŠUMPERK

Eva Henemanová - 300 Kč, Marie Baxová - 250 Kč, Evženie Pavlíčková - 100 Kč, Bohuslav Sršeň - 500 Kč, Alena Trčková - 100 Kč, Mir. Jon - 500 Kč

Region MOHELNICE

paní Minářová - 250 Kč

Region LITOMĚŘICE

Vladimír Hořenín - 500 Kč, Jar. Gol - 250 Kč, Jiří Hendrych - 1300 Kč, Anna Šarayová - 200 Kč

Region CHEB

Jos. Křížek - 1000 Kč, Anna Crhonková - 150 Kč, Věra Kešnerová - 150 Kč, Evženie Šedivcová - 150 Kč, Jaroslava Kušniariková - 150 Kč, paní Crhonková - 100 Kč, paní Ketnerová - 100 Kč, paní Šedivcová - 100 Kč

Region ŽATEC

Martinek Viktor - 300 Kč, Jaroslav Nový - 400 Kč, Jar. Nový - 400 Kč, Viktor Novotný - 300 Kč, Jar. Borovská - 300 Kč, Anna Šulitková - 300 Kč, Boh. Šulitka - 300 Kč, Vlasta Mašková - 300 Kč, Viktor Buchal - 250 Kč, Marie Horáčková - 200 Kč, manželé Tomešovi - 200 Kč, Pavlína Poliščuková - 500 Kč, Irena Hanušová - 200 Kč, Irena Litvínová - 250 Kč, Jan Řehoř - 200 Kč, Zd. Řehoř - 200, Bož. Řehořová - 200 Kč, Mir. Macháček - 250 Kč, Emilie Hasilová - 150 Kč, Helena Hradcová - 200 Kč, Lud. Fraňková - 250 Kč, Stan. Kloboučník - 350 Kč, Emil Kopp - 150 Kč, Marie Sikolová - 200 Kč, Antonie Černá - 200 Kč, Jar. Hrníčková - 300 Kč, Naděžda Mižigárová - 250 Kč, Mir. Lešák - 250 Kč, Jar. Kahounová - 250 Kč, Božena Řapkova - 250 Kč, Bohumil Mašek - 300 Kč, Eliška Dvořáčková - 250 Kč, Mir. Kadavý - 300 Kč. Boh. Karlovská - 100 Kč, Věra Ketnerová - 100 Kč, Jiřina Hejdová - 150 Kč, Naďa Brůhová - 200 Kč, Božena Dobešová - 250 Kč, Lud. Kalašová - 200 Kč, Libuše Sudková - 250 Kč, Jiří Bechyňský - 250 Kč, Jar. Brynda - 250 Kč, Irena Grunclová - 250 Kč, Jos. Hlaváček - 200 Kč, Pavel Hlaváček - 150,00 Kč, Hlaváčková Zdeňka - 200 Kč, Marie Kadavá 200 Kč, Malá Jana - 250,00 Kč, Mlejnková Helena - 250 Kč, Němcová Marie - 150 Kč, Jar. Nízky - 500 Kč

Region RAKOVNÍK

Jar. Hložek - 800 Kč, Věra Brouková - 200 Kč, Lída Polcarová - 200 Kč, Evženie Altmanová - 200 Kč, Kutková Alla - 250 Kč, Jindřich Bečvář - 300 Kč

Region VYŠKOV

Fr. Masařík - 500 Kč

Region BRNO

Vladimír Odstrčil - 2000 Kč, Lucie Pavlicová - 150 Kč

Region FRÝDLANT

Alžběta Nová - 500 Kč, paní Hanzlová - 300 Kč, paní Zadražilová - 300 Kč, pan Mazurek - 300 Kč

Region CHOMUTOV

Milena Hradecká - 200 Kč, Jiřina Kavanová - 50 Kč, Marie Koubková - 200 Kč, Eva Krausová - 200 Kč, St. Lebedová - 100 Kč, Jana Malhausová - 100 Kč, Mil. Šatrová - 200 Kč.

Gratulujeme!

Region NYMBURK

V dubnu a květnu oslaví 92 let - **Černá Ludmila**, 86 let - **Koničková Marie**, 86 let - **Vlačihová Ludmila**, 82 let - **Koničková Emilie**, 80 let - **Gerasimčuková Lidie**, 70 let - **Černá (Kuželová) Ludmila**, 65 let - **Kuželová Nina**, 65 - **Kužel Jaroslav**, 65 - **Poláček Stanislav**, 65 - **Palamarčuková Pavlína**, 65 - **Volf Fedor**, 60 let - **Gabriel František** (Jičín), 60 - **Poláčková Ludmila**, 55 let - **Vlačihová Anna**, 45 let - **Kadeřábková (Černá) Marie**, 45 - **Salačová Taťana**, 40 let - **Nazarčuková Vita**. Přejeme vše nejlepší do dalších let, hodně zdraví a životní pohody.

Region ŠUMPERK

V dubnu slaví 83 let paní **Marie Baxová** z Koryty, nyní Ostrava-Poruba, pan **Vladimír Hajný** z Dohorostaje, dnes Šumperk slaví 81 let, pan **ing. Pavel Holec** z Petrova n. D. slaví 55 let, paní **Leňa Kašparová** z Horodiště, nyní Rapotín slaví 81 let. V květnu oslaví 60 let paní **Jarmila Kindermannová** z Vikýřovic, 80 let paní **Vlastislava Soukupová** ze Staviště, nyní Šumperk a 82.narozeniny bude mít paní **Božena Šotolová** z Nového Malína. Všem oslavencům gratulujeme a přejeme hodně štěstí a zdraví.

Region MORAVSKOSLEZSKÝ

V dubnu slaví pan **Zdeněk Kozák**, nar. Vítkov, bytem Melč - 60 let; paní **Vlasta Vašendová** - Samcová, nar. Rusín Hroznová, bytem Krnov - 70 let; paní **Nonna Brezovská - Hončíková**, nar. Hlinsk, bytem Krnov - 81 let; paní **Božena Frolová** - Rošlapilová, nar. Janovka, bytem Hladké Životice - 83 let; pan **Bohuslav Kopecký**, nar. Janovka, bytem Hladké Životice - 83 let; paní **Miroslava Volková** - Nechanická, nar. Mstětín, bytem Nový Jičín - 85 let.

V květnu oslaví paní **Naďa Matušková** - Klabanová, nar. Vítkov, bytem Ostrava - 70 let; pan **Antonín Vaněček**, nar. Žatec, bytem Ostrava Petřkovice - 70 let; paní **Marie Urbanová** - Stehlíková, nar. Zborov, bytem Studénka - 81 let; paní **Ludmila Macenauerová** - Jelínková,

nar. Hrušvice, bytem Krnov - 81 let; paní **Leonida Dolečková** - Tamchimová, nar. Malovaná, bytem Nový Jičín - Loučka - 83 let; paní Jiřina Krušinová, nar. Cukrov, bytem Krnov - 84 let; paní **Helena Januschová**, nar. Krupá - Hranice, bytem Studénka - 90 let. Všem jubilantům přejeme jen dny plné zdraví, vitality, pohody, radosti, spokojenosti a také štěstí.

Region LITOMĚŘICE

V dubnu oslaví 75 let **Anna Sazečková** z Českého Ráje, bytem Sulejovice, 88 let ing. **Josef Vlk** z Boratína, bytem Ústí n. L., 92 let **Libuše Hývlová** z Mirohoště, bytem Litoměřice. V květnu oslaví 70 let **Alena Žampachová** z Lipin, bytem Dolní Nezly, 83 let **Dobromila Grindlerová** z Lipin, bytem Litoměřice, 83 let Ing. **Rostislav Knob** z Bocanovky, bytem Chotiněves, 86 let **Zdeněk Doležal** ze Zdobunova, bytem Litoměřice, 87 let **Josef Flandera** z Mirohoště, bytem Osek. Přejeme vše nejlepší do dalších let, hodně zdraví a životní pohody.

Region PODOBOŘANY

V květnu oslaví 89.narozeniny paní **Marie Medunová** z Podbořan, 88 let paní **Emílie Nestarcová** (dříve Sofievka, dnes Podbořany), 83 let bude mít pan **Rostislav Pelant** (dříve Buršovka, dnes Podbořany), 65.výročí oslaví paní **Venuše Ševčíková** z Rakovníka, 80.narozeniny paní **Miluše Šlégrová** (dříve Újezdec Český, dnes Kryry), 84.narozeniny oslaví paní **Jiřina Václavíková** (dříve Zálesí, dnes Strojetic) a pan **Jaroslav Žitný** (dříve Kupičov, dnes Podbořany) bude mít 89.výročí narození. Paní **Zdeňka Mullerová** ze Strojetic oslavila v listopadu 87 let. Všem oslavencům gratulujeme, přejeme hodně zdraví, štěstí a životního elánu.

Region MOHELNICE

V březnu se dožila krásných 90 let paní Marie Králová z Bakovců, dnes Úsov. V květnu slaví pan Vladimír Listík 55 let. Srdečně gratulujeme a přejeme mnoho dalších šťastných let.

Region BROUMOV

10. dubna oslaví 75 let náš předseda **Alexsandr Stejskal** dříve Sofievka, nyní Broumov. Oslavenci gratulujeme, přejeme pevné zdraví a hodně dalších šťastných spokojených let.

Region KARLOVY VARY

V březnu 2020 oslavila 86. narozeniny paní **Raisa Randová** z Rovna-bytem Karlovy Vary. Přejeme hodně zdraví a dobré pohody do dalších let.

Region PRAHA

V dubnu oslaví 85 let doc. **Ladislav Slavík** z Malého Poříčí, nyní Praha, 84 let **Soňa Nováková** z Moštěnice, nyní Česká Kamenice, 81 let **Ludmila Fňukalová** z Kupičova, nyní Beroun, 70 let Mgr. **Nadia Morozova** z Čechohradu, nyní Františkovy Lázně, 70 let **Zdeňka Budková** ze Žatce, nyní Praha. V květnu oslaví 92 let **Otakar Martinovský** z Volkova, nyní Říčany nad Labem, 75 let Ing. **Ludvík Engel** z Bratislavy, nyní Praha. Jubilantům zvláště v této době přejeme životní pohodu, klid a pevné zdraví.

Region TEPLICE

V měsíci dubnu oslaví krásné 87. narozeniny paní **Zina Dvořáková**, roz. Slancová, dříve z Gorošek, nyní bytem v Teplicích. 81.výročí narození oslaví pan **Alexandr Roušal**, rodák z Olšanky, nyní bytem v Teplicích. Oběma jubilantům přejeme pevné zdraví a dobrou životní pohodu.

Region BRNO

V květnu oslaví 93 let **Jaroslav Sitar** ze Sienkievičovy, nyní Branišovice a 92 let **Alexander Šnajder** z Křemence, nyní Brno. Oběma jubilantům přejeme pevné zdraví a životní pohodu.

Region CHOMUTOV

V dubnu oslaví 86 let paní **Libuše Beráková** roz. Hloušková ze Zálesí bytem

Chomutov, 85 let pan **Vlastimil Jelínek** z Michalovky bytem Ondřejov u Pernštejna, 94 let paní **Paraska Lhotáková** z Vyšné Písané bytem Chomutov, 84 let paní Ing. **Darja Nedbálková** z Mělníka, 94 let **Václav Plos** ze Smolárny bytem Chomutov, 86 let paní **Helena Rudolfová** roz. Krásenská z Plosky bytem Chomutov, 90 let paní **Zdeňka Vlnatá** roz. Kopecká z Dlouhého Pole bytem Nová Role, 86 let paní **Marie Žemličková** roz. Svobodová z Moldavy bytem Kadaň. V květnu oslaví 80 let paní **Jevgenia Kovbasjuk** z Oděsy bytem Chomutov, 70 let pan **Petr Krista** z Jirkova, 97 let paní **Emílie Streláková** roz. Kajerová z Kyjeva, bytem Chomutov. Přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Region VYŠKOV

V dubnu oslaví 40 let pan **Libor Bláha**, bytem Vyškov. Paní **Helena Vlachová** (roz. Loukotová) z Kopče, dnes Kučerov, oslaví 90 let. V květnu oslaví 55 let pan **Radoslav Jirásek**, bytem Hustopeče a 55 let paní **Jitka Jirásková**, bytem Hustopeče. Srdečně gratulujeme a přejeme hodně zdraví do dalších let.

Region ŽATEC

V dubnu slaví 85 let pan **Vladimír Anděl** z Omelanštiny, nyní Jirkov, 83 let pan **Vladimír Kouřil** z Novokrajeva, nyní Losina, 71 let paní **Anna Lišková**, 96 let paní **Marie Němcová** ze Zálesí, nyní Lhota, 87 let pan **Jiří Pospíšil** z Lucka, nyní Mělník, 85 let pan **Miroslav Tomeš** z Hubína Č., nyní Žatec. V květnu oslaví 81 let paní **Olga Černá** z Kvasilova, nyní Žatec, 86 let paní **Ludmila Kalašová** z Malinovy, nyní Opočno, 82 let pan **Jos. Nesvadbá** z Omelanštiny, nyní Ústí nad Labem, 88 let paní **Marie Sikolová** z Pokos, nyní Louny, 82 let pan **Emil Svěcený** z Novokrajeva, nyní Žatec, 90 let pan **Zdeněk Šujan** ze Slavkova nyní Žatec. Do dalších let přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Region TACHOV

V březnu oslavil 86.narozeniny pan **Jiří Hudousek** z Holovně, nyní z Tachova. V dubnu oslaví 86.narozeniny pan **Vlad. Končický** z Českého Straklova, nyní z Třemešné. V květnu gratulujeme k 93.narozeninám paní **Anně Glozové** z Olšanky, nyní z Tachova, dále oslaví 83 let paní **Naděžda Petrášová** z Olšanky, nyní z Tachova a 85 let pan **Boris Válek** z Olšanky, nyní z Tachova. Jmenovaným jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, štěstí a rodinnou pohodu. Všem členům a přátelům sdružení přejeme příjemné prožití Velikonoc.

Region OLOMOUC

V dubnu oslaví 60 let paní **Mir. Janoušková**, nyní bytem Brodek u Přerova. V květnu oslaví 92 let paní **Marie Pospíšilová** z Podcurkova, nyní bytem Olomouc. Těmto našim členům do příštích let přejeme hodně zdraví a osobní pohodu.

NAŠE ŘADY OPUSTILI

Se smutkem oznamujeme, že nás v měsíci březnu po delší nemoci navždy opustil dlouholetý člen regionu Teplice pan **Karel Mařík**, rodák z Novin Českých, naposledy bytem v Mostě. Čest jeho památce! Za výbor regionu V. Holmanová

V říjnu 2019 zemřela náhle paní **Naděžda Smetanová** v nedožitých 90 let.Pocházela z Budky Hubinské a naposled bytem Sukorady. V lednu zemřela paní **Emilie Šimánková** ve věku 87 let. Pocházela z Hulče České a naposled bytem Praha. V únoru zemřela paní **Emilie Toušková**, dlouholetá členka regionu Praha, ve věku 92 let. Pocházela z Hulče České, naposled bytem Praha. Upřímnou soustrast za region Praha J. Kolářová

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Rožtylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu ekonom: Ing. Pavel Franek, Slezská 110/24, 747 05 Opava - Malé Hoštice, tel.: 602 511 206, ekonom.scvp@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, tel: 728 351 726, e-mail: m.necasova@seznam.cz. Děkujeme

Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Číslo vydání 3/2020. Šéfredaktorka: Edita Langpaulová. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte na e-mailovou adresu: zpravodajscvp@seznam.cz. Tiskne: MH Tisk, Bubenská 43, 170 00 Praha 7 Holešovice. Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod ev. č.: MK ČR E 5901. Termín pro zaslání příspěvků do č. 4/2020 je 24. 5. 2020. Stránky SČVP www.scvp.eu. Toto číslo vyšlo 7. dubna 2019.